

[Bernhard Baunsgaard.]

det hensyn, man har vist ved at erkende, at megen arv i dag er bundet i erhvervslivet, og at vi, hvis vi fortsætter med de regler, vi har, vil komme ud for, selv om vi ikke forhøjer arveafgifterne, at adskillige virksomheder simpelt hen ikke kan klare generationsskiftet. Jeg står her med et bilag, der er udsendt til skatteudvalget i dag angående dette lovforslag. Det har nr. 36, og enhver kan gå ned og få det. Det drejer sig om Bang Olufsens fabrik, der gør opmærksom på, at man ikke vil kunne klare generationsovergangen, hvis man skal skaffe de nødvendige arveafgifter. Nej, det var netop det, jeg fremdrog under første behandling, og det er der taget hensyn til i det for de radikale helt afgørende ændringsforslag om arveafgift bundet til en virksomhed, hvor virksomhedens fortsatte beståen er afhængig af, at man ikke kommer til at udrede denne arveafgift. Dette bliver nu lovfæstet; man kan ikke administrativt sige, at det vil man ikke bruge i det, og det tilfælde. Det bliver lovfæstet, og i bemærkningerne er det tilmed sagt, at hvis medarbejderen lader deres arv blive stående i virksomheden, vil også deres arveafgift kunne blive stående. Jeg tror, at man må erkende, at der på dette område sker et helt afgørende nybrud, idet det lovfæstes, at man skal kunne have denne henstand med arveafgiftens berigtigelse.

Jeg tror, at når vi engang skal gøre dette op i en lidt roligere atmosfære, må vi erkende, at arveafgifterne fik et tryk opad, men at man glemte at modernisere nedad. Vi bragte os ved de nye skalaer aldeles ikke ud af takt med de samfund, vi i øvrigt gerne vil sammenligne os med; jeg har draget forholdene frem i Sverige, Norge, Storbritannien og USA i en bestemt situation, nemlig arv fra forældre til barn. Jeg tror også, man vil erkende, at med det nybrud i den 50-årige lov med den lovfæstede henstandsordning for erhvervslivet er der sket noget helt afgørende. Når vi så engang får et andet flertal i dette ting, håber jeg, at dette andet flertal vil være tilstrækkelig moderne indstillet i sine synspunkter til, at vi kan gå videre — og når det gælder erhvervslivet, er jeg ganske sikker på, at dette vil være tilfældet.

Jeg kommer nok til at gøre en bemærk-

ning til slut til den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Søren Jensen (Vejen), der fastslog, at det var en socialdemokratisk finansminister, der viste forståelse for erhvervslivet: ja, ja, det fremgår nu ikke af det oprindelige lovforslag om arvelovsændringen. Det var noget, der først blev gennemført, tør jeg nok sige, efter radikalt pres i udvalget.

Ømann: Vi startede med et overskueligt forslag om skærpelse af nogle sats. Men jeg synes, at vi herudover har nået værdifulde ting under udvalgsarbejdet, og jeg vil gerne takke også den foregående taler og hans parti for, at vi har haft rimelige forhandlinger, hvorved vi har nået nogle fremskridt. Jeg føler også trang til at takke hr. Kofoed for det afbalancerede indlæg, han her kom med, til trods for at jeg ikke kan tiltræde hr. Kofoeds standpunkt: at han ikke kan stemme for dette lovforslag.

Jeg kan ikke med hensyn til det afblancerede være lige så glad for hr. Poul Schlüters opskruede indlæg. Jeg synes, der blev skudt langt over målet. Med hensyn til indholdet af det, hr. Poul Schlüter sagde, har jeg dog lyst til lige at anføre, at her er der i høj grad tale om afgiftsbelægning af arbejdsfri indkomster, og al den megen tale om, at hermed tager man lysten væk til at foretage opsparing, har vist ikke så forfærdelig meget med realiteterne at gøre. Denne lovgivning skal ses i sammenhæng med det forrige punkt på dagsordenen om beskatning af de arbejdsfri indkomster, en lovgivning, som i høj grad går på krykker.

Der er altså sket en række fremskridt, og dem synes jeg lige det er værd at nævne, også fordi de ikke har været så forfærdelig meget fremhævet i pressen. Jeg synes, at det, der er opnået med hensyn til en henstandsordning for arv mellem ægtefæller, der ikke har muligheden for at hense til en uskiftet bo, er et fremskridt, som det virkelig er værd at fremhæve og skrive om i aviserne. Man har ordnet spørgsmålet om arv mellem søskende, og man har ordnet spørgsmålet om arv til forældre fra afkom, der er under 21 år. Der tages et afgørende skridt ved at afskaffe afgiftsklasse D, testamentsarven, og i det hele taget synes jeg, at denne lovgivning, som har stået stivnet gennem gene-